

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25733/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, парници тужиоца „НЛБ Комерцијална банка“, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ... , против тужених АА из ... , ББ из ... , ВВ из ... , ГГ из ... и малолетног ДД из ... , чији је законски заступник сестра АА, а чији је заједнички пуномоћник Александар Зарија, адвокат из ... , и адв. Драгана Видановић из ... , одлучујући о ревизији тужене АА , изјављеној против решења садржаног у пресуди Апелационог суда у Београду Гж 2963/24 од 27.06.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене АА из ... изјављеној против става 2. изреке пресуде (одлука о трошковима поступка) Апелационог суда у Београду Гж 2963/24 од 27.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене АА из ... изјављена против става 2. изреке пресуде (одлука о трошковима поступка) Апелационог суда у Београду Гж 2963/24 од 27.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1922/22 од 09.02.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 06.09.2023. године. Ставом другим изреке, укинута је решење Основног суда у Панчеву Пл 150/22 од 13.09.2022. године у целости. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезана тужена АА из ... да као јемац плати по основу дуга тужиљи износе ближе означене у том ставу изреке и са законском затезном каматом од доспелости потраживања до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да суд обавезе тужену АА да тужиљи исплати износе ближе означене у том ставу изреке (тачка 1. и 2.) као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавезе тужена ББ из ... , ВВ из ... , ГГ из ... и ма. ДД из ... , да јој на име дуга исплате износе ближе означене у тачки 1, 2,3. и тачки 4. износе ближе означене са

законском затезном каматом све ближе означено у том ставу изреке. Ставом шест изреке, одлучено је да свака странка носи своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2963/24 од 27.06.2024. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 1922/22 од 09.02.2024. године у четвртном и петом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у шестом ставу изреке пресуде Основног суда у Панчеву П 1922/22 од 09.02.2024. године и обавезана тужена АА да тужилји накнади трошкове првостепеног постука у износу од 283.200,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде и обавезана тужилја да туженима ББ, ВВ, ГГ и мал. ДД, накнади трошкове првостепеног постука у износу од 331.639,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења којим је одлучено о трошковима поступка у односу на АА, тужена АА је благовремено изјавила ревизију због битне погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба ЗПП, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Наиме, ревизијом се побити одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала

споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Преиначење одлуке о трошковима није од утицаја на примену одредбе чл. 403. став 2. тачка 2. ЗПП-а јер није преиначена одлука о главној ствари.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић